

č. 6/42

„Krasnaja Zvezda“ ze dne 27. 12. 1941.

Boj bitevního letectva proti tankům

Protitankové letectvo má za úkol v těsné spolupráci se všemi pozemními protitankovými prostředky zničit nepřátelské tankové kolony. bojová hodnota, výzbroj i vybavení protitankových letounů dovolují našim letcům vésti úspěšný boj s nepřátelskými tanky. Jest nyní našim úkolem realizovati do krajní meze všechny možnosti, které nám protitankový letoun poskytuje a vytěžiti vše, co nám může dobře vybavený a vyzbrojený letoun dát.

Musí se zde v plné míře ukázati bojová kvalita bitevního letce, jemuž jest svěřena tato hrozná zbraň. Konečný úspěch bude záviseti od umění letce rychle a přesně najíti cíl, útočiti s překvapením a ve správný okamžik, a využití různé výzbroje svého letounu v pořadí, jaké jest nutné.

Němci už utrpěli v průběhu války velmi citelné ztráty na svém tankovém parku a poněvadž už na vlastní kůži pocítili všchnu sílu úderů našich bitevních letců, sahají k různým lstím a chytrostem, aby svoji techniku uchránili proti útokům ze vzduchu. Skrývají tanky ve stozích sena, v mandelích žita, nebo je maskují slamou. V osadách německé tanky prorážejí stěny domů a kůlen a ukrývají tanky pod střechu. Aby desorientoval naše letce, nepřítel velmi často maskuje auta jako tanky, nebo dělá pouze dřevěné makety tanků, které táhne na provazech po polích nebo cestách.

Při letech nad nepřátelským územím se naši letci stále řidčeji setkávají na komunikacích se souvislými tankovými kolonami. Tanků mají Němci stále méně a to se muselo samozřejmě projevit na jejich taktickém použití. Nejčastěji přemísťují se německé tankové kolony v noci nebo za špatného počasí, které se nehodí pro letecké operace. Vyhýbají se odkrytému soustředění tanků na jednom místě nebo v jednom rayoně. Snaží se co nejvíce rozptýlit svoje tanky a to jak na místě, tak v boji za pochodů. Zařazují je mezi dopravní a speciální autovozidla a snaží se tak uchránit svůj hlavní bojový prostředek.

Čím lstivější je nepřítel, tím pozornější a ostrážitější musí být letec protitankového letounu. Najíti tanky stalo se obtížnějším. Znamená to jíti cestou nejmenšího odporu a použití veškeré síly protitankových zbraní

na cíle, které mohou být zničeny i jednoduššími prostředky a nevyžadují speciální výzbroje? Ovšem, že ne. K tomu je na místě uvést případ, který se nedávno stal na jednom úseku jihozáp. fronty.

Velitel roje T. a s ním ještě 3 letouny dostali úkol provésti bitevní nálet na motomechanisovanou kolonu, pochodující po cestě k jedné větší osadě. Tato skupina letěla v dvojicích v přízemní výšce a napadla kolonu na tom místě cesty, které bylo naznačeno již před startem. T. si nedal mnoho práce najíti v koloně tanky a dal rozkaz zahájit palbu po celé délce kolony. Letci provedli celkem 2 nálety na cíl, spotřebovali všechno střelivo, poškodili několik aut, pobili několik desítek vojáků a odletěli. Z 8 tanků, které byli rozděleny po délce kolony, nebyl ani jeden poškozen. Část tanků byla poškozena až při druhém náletu bitevních letců.

Velitel jednotky bitevního letectva při rozpravě ocenil naprosto správné akci a rozhodnutí T. jako překotné, protože nebylo dosaženo hlavního úkolu, to je zničení tanků. T. obávaje se, aby se mu kolona nerozptýlila, předčasně zahájil palbu nazdařbůh. V tom byl jeho hlavní omyl. On i jeho letci zapomněli, že hlavním úkolem protitankového letounu je zničení nepřátelských tanků. Bitevní letec protitankového letounu musí použití svých protitankových zbraní v prvé řadě proti tankům a teprve potom proti jiným cílům.

Dosavadní bojová zkušenost ukazuje, že výzbroj našeho protitankového letounu dovoluje každé posádce zničit nejméně 1-2 nepř. tanky v jednom letu. Mimo to zůstane posádce ještě dosti prostředků, aby mohla zapáliti a zničiti auta, vozy, obsluhu a jiné méně odolné cíle. Jestliže se používá střeliva s přesným mířením a opravou střelby, jest vždycky možné vyřaditi, nebo úplně zničiti 1-2 tanky.

Jestliže každý letec protitankového letounu v jednom letu zničí alespoň jeden tank, ztratí Němci rychle svoji dočasnou převahu v tomto druhu výzbroje. Uvádím jeden z mnohých případů toho, jak při správné organizaci útoku a přesnosti každého náletu na cíl je možno také nepatrnými silami dosáhnouti značného úspěchu.

V nedávných bojích ve stalinogorském úseku jedna jednotka bitev. letectva nejenom zadržela postup nepřátelských mechanizovaných jednotek, ale na dlouhou dobu jim odňala chuť k akcím v tomto rayoně.

Na počátku akce byla zjištěna kolona tanků a motorisované pěchoty na cestě za pohybu, v hloubce 12 km. Pro útok na kolonu byly organizovány nepřetržité t.zv. vějířovité nálety skupin (současný nálet na cíl z více stran), složené každá z několika letounů. Německá kolona byla rozbita. Po dobu 3 a 1/2 hodiny bylo útočeno na tanky a motor. pěchotu nepříteli bitevními a protitankovými letouny. Ztráty Němců byly tak velké, že se z tohoto místa vrátili a po celý týden léčili rány a dávali do pořádku své jednotky. Takovým způsobem, přesným a odvážným zásahem bitevních letců proti tankům byla zastavena nepřátelská akce.

Hlavním cílem protitankových letců jest samozřejmě boj proti tankům. Bylo by však mylné domnívat se, že by se tento druh letectva nedal, nebo nemohl použít k útoku proti nepř. pěchotě, dělostřelectvu, letištím, nebo jiným cílům. Právě tak jako protitankové dělostřelectvo může být použito jako doprovodné, tak i protitankové letectvo může být použito k plnění různých bojových úkolů, je-li toho zapotřebí. Avšak při všech akcích proti pozemním vojskům musí být posádkám bitevních a protitankových letounů zákonem — hledat a ničit nepř. tanky. V každé jednotce musí vyrůst lovcí nepř. tanků. Musí je umět vysledit, najít, ať už se schovají kdekoli, přivést na ně svůj roj, nebo jednotku a silným ohněm protitankových zbraní je plně zničit.

PŘEHLED TISKU

(dokončení)

V jiném článku p. t. „Úloha velitele ve válce“ znázorňuje autor (H. K.) na 6 velmi výstižných příkladech z polské a francouzské kampaně v r. 1939/40, s pomocí názorných skiz, jak důležitou úlohu hraje v boji rozhodnost a iniciativa velitele. Velitel má být nejen dobrým vychovatelem, nýbrž musí být během válečných akcí vždy pohotov k svobodnému jednání, aby v případě nutnosti nebo podle změny situace mohl učinit rychlá a správná rozhodnutí. Na rozhodnutí velitele mají vliv různé okolnosti: situace nepřítel a vlastní, úkol, terén a čas. Kromě toho jsou důležitými momenty psychologické, jak na straně nepřítel, tak na straně vlastní. Na analysování a uvažování není častokrát při dnešním způsobu vedení války dosti času a je třeba se orientovati rychle, někdy také se řídit prostě temperamentem a intuicí.

Autor článku vyzdvihuje v rozebíraných příkladech šest důležitých vlastností, jež má mít velitel: 1.) snahu, aby si zajistil volnost jednání a vnucoval nepříteli svou vůli, 2.) dovednost k rychlému a správnému rozhodování, 3.) pocit zodpovědnosti za splnění svěřeného úkolu, 4.) uplatnění vlastního vlivu v boji, 5.) iniciativu a 6.) silnou vůli a silný charakter.

Zvláštní důraz je kladen na iniciativu vzhledem k dnešním bleskovým operacím. Poslouchat neznamená vyčkávat rozkazů, nýbrž snažit se jim rozumět a chápati vůdčí myšlenky i úmysl velitele.

Jen lidé silné vůle a silných charakterů stávají se slavnými v dějinách. Morální vlastnosti velitelů vynikají v osudových dobách, které vyvolává především válka.

Vedle národohospodářského pojednání por. S. K. „Problém financování války“ a technické úvahy „Důsledná motorizace dělostřelectva“ otiskla Bellona zajímavý článek G. Lowczowského „Nutnost obecné znalosti války“. V něm je podána řada různých návrhů a podnětů k vojenské výchově obyvatelstva, zvláště předválečné výchově mládeže a k přípravě úplné mobilisace státu. Nutnou bezpečnost státu vidí autor v širším i hlubším vojenském vzdělání celé veřejnosti, která jen tak může mít i v demokratickém státě zdravý názor na obranu státu.

I když úvahy pana Lowczowského budou se nevojáků zdát příliš jednostrannými, případ katastrofy Francie dává právo k takovému názoru. Občanská veřejnost má být na válku stále připravena, materiálně i morálně.

V přehledu tisku je zajímavý překlad článku francouzského ministra letectví Pierre Cota „The defeat of the French Air Force“ vedle zajímavých překladů z pramenů německých a anglických.